

On/Crying – the Gravity of Tears

Et koreografisk værk og installation om at græde med premiere på Metropolis 2025

Her ansøges om 30000 kr til opløbsprøver og 10 forestillinger med On/Crying – the Gravity of Tears.

Opløbsprøver foregår 18. August - 2. September i København.

Forestillingen spiller 3.-5. September 2025 på Dansekapellet, August 2026 i Brønshøj Vandtårn, og foråret 2027 på Sydhavn Teaters Kapel i Vestre Kirkegård.

I forestillings perioden i 2026 og 2027 står installationen tilgængeligt for publikum i dagstimerne.

On/Crying er både et koreografisk værk og en installation - en ode til tårer og til selve akten "at græde". Værket inviterer til at tilbringe tid i grådens landskab i et kollektivt græderum – med alt der ligger før, indeni og efter gråden. Installationen GrædeRummet er forestillingens scenografi og er åben for besøgende uden for forestillingens spilletidspunkter. Projektets centrale spørgsmål er: Hvordan kunne en verden se ud, der helhjertet hengiver sig til tårer og favner gråden i fællesskab? Hvordan påvirker det vores opfattelse af hinanden og vores omgivelser, hvis vi tillader os at sanse og græde med hinanden? Vi er biologisk programmerede til at græde og reagere på gråd. Selvom gråd er vores mest basale form for kommunikation, aflærer de fleste af os at græde i andres nærvær, og det at græde bliver en af vores mest private handlinger. Værket fantasierer: Hvad hvis gråd var mere socialt og essentielt i skabelsen af mellemmenneskelige forbindelser? I tider, hvor det er blevet normalt at skimme følelsernes overflade, inviterer On/Crying via gråden til at dykke ned i det brede spektrum af menneskelige følelser og møde deres dybder.

Forestillingen åbner et associativt rum omkring grådens landskab

I forestillingen On/Crying – The Gravity of Tears interagerer to performere med installationen GrædeRummet og aktiverer dens elementer for at forstærke kraften af deres klagedans og klagesang. Forestillingens dramaturgi læner sig op ad grædekonens ritualer – og åbner et associativt rum omkring grådens persona og landskab: Når grædekonen skal guide igennem en overgangsrite bruger hun sin krop, sin stemme, sin tekst og sit rum til at udføre dette kollektive rensningsritual. Ved at græde i vores nærvær giver hun os lov til at overvære grådens kraft og resonans fuldstændig uden skam og inviterer ind i grådens intime såvel som universelle landskab. Med nydelse deler hun generøst det sanselige og afklarende væld af tårer, som evner at ændre vores bevidsthedstilstand og dermed kan ledsage overgangen ind i en ny situation, når der sker fundamentale ændringer i livet. Hun bruger grådens stemme hæmningsløst og frydefuldt – normalt en uacceptabel adfærd i vores samfund. Ved at åbne et kollektivt rum for overgivelse og heling giver hun plads til nyt liv, og på den måde er hun en jordemoder for nye kollektive begyndelser og indsigter.

Hun giver sine tårer som gave for at gøre rummet inde i og imellem os blødere.

Gråden som oprør mod et forstummet og lammet samfund i en krise- og krigstid

I On/Crying er det danser og koreograf Antoinette Helbing og performer Alica Minar, der holder GrædeRummet sammen. I alle tider har grædekoner holdt dette rum i fællesskab. De er bærere af mange tårer – nutidens, fortidens, fremtidens, deres egne, andres. De græder også for det mere end menneskelige liv omkring os, som udryddes og ødelægges i stort omfang i dag. Gråden bliver et oprør mod det forstummede, lammede samfund i en krise- og krigstid, som lider af manglen på fælles græderitualer og kollektive græderum, hvor flere generationers indespærrede vandmasser har hobet sig op og skabt stenhårde mellemmenneskelige dæmninger, der aldrig nogensinde fik lov at briste. I en tid, hvor den kollektive frygt, ængstelse og sorg er voksende, møder vi grædekonerne, der samarbejder med og bruger den enorme energi for potentiel forandring, der ligger i hjemløs gråd.

Hvad er det for en slags intimitet, der opstår, når tårer lander på en andens hud?

Forestillingens scenografi: Installationen GrædeRummet

Installationen er en sanselig verden, der varmt og kærligt hylder tårerne som glitrende prismer, der afspejler vores menneskelighed – gennemsigtige og levende. Et interaktivt laboratorium, der forbinder det håndgribelige med det poetiske og det videnskabelige med fantasien. Ved første blik ligner installationens

objekter og udtryk menneskets tåresystem – som igen minder meget om jordens vandcirkulation. Et flydende, rindende og sivende univers af væsker i konstant bevægelse og forbundethed – som udtryk for vores indre liv, der spilder over sine grænser – brister, flyder over og strømmer ind i bevidstheden. For eksempel arbejdes der med is formet som øjne såvel som andre mere abstrakte former, der smelter, drypper og forandres kontinuerligt. Installationens fluidum bliver pga belysningen til prizmer i et mikro-destilleri, der er en metafor for tårernes evne til at slippe følelser fri, at rense og at lade overflødige destillater strømme ud. Installationens øvrige elementer er en minimalistisk collage af jord (som et symbol på kompostering og nyskabelse), stof med broderede tekstfragmenter, brudstykker af objekter, billeder, lys- og lydkilder. Elementerne giver form og vægt til vores opfattelse af følelser ved at forankre dem i fysiskhed og ønsker at give publikum mulighed for at føle sig forbundet med længsler, drifter, sorg, frygt, behov og kærlighed – på et individuelt såvel som kollektivt plan. Højtalerne, der er fordelt i rummet, udsender kompositioner bestående af stemme, ord og musik – der enten kan høres i hele rummet eller kun kan fornemmes lokalt – på den måde veksles der mellem det intime møde med en selv og den kollektive Weltschmerz. Alle elementer er forbundet med hinanden – lys bliver til billeder, billeder til is, is bliver til vand og vand til lyd osv - og skaber en bro mellem det taktile og det følelsesmæssige. Publikum kan sprede sig i hele installationen – de kan sidde eller ligge og bliver opfordret til at finde den mest komfortable stilling på installationens bløde underlag.

Rivering praksis: væsker transformeres i kroppen og transporteres ud i "the shared space"

I tårerne kalibreres vores emotionelle fundament – ligesom i latter. Med et værk om at græde dykker Helbing vertikalt ned i sin praksis og trækker på erfaringer fra en årelang kunstnerisk research i latterens krop, stemme og væsen. Hun ønsker at skabe bæredygtige kunstneriske processer, hvilket vil sige at hun bliver ved med at fordybe sig i kropsligheden af menneskelige udtryk og ekspanderer sin båndbredde. I modsætning til latterværkerne – hvor al bevægelse er baseret på latterens krop – er det her dansen og dens samspil med GrædeRummet, med stemmekompositionerne, med lys, kostumer og publikum der udgør det koreografiske materiale. Dansen, der taler sanseligt og evner at kommunikere fra det viden om tårer, som vi alle bærer i vores kroppe. Bevægelsesmaterialet har sit udspring i en praksis Helbing er ved at udvikle ved navn "Rivering" med udgangspunkt vandets cirkularitet og strømning gennem kroppe, rum, materialer og tilstande. "River" bruges som et verbum, der visualiserer et pulserende strøm af energi gennem midten af kroppen. Skiftende tilstande mellem hengivelse og tilbageholdelse møder en krop i konstant opløsning og samling. I krydsfeltet mellem overgivelse og kraftfuld blidhed får kropsligheden af nydelse, tristhed, sorg, frygt, raseri, opgivenhed, oprør og instinkt lov til at sameksistere og til at forme nye konstellationer. Helbings Rivering-praksis føres sammen med Fabers mangeårige stemmepraksis som sanger, performer og komponist, som indebærer en undersøgelse af stemmekvaliteters strøm gennem kroppens og sindets klangrum. En research i den menneskelige stemmes kollektive kraft og evne til at forbinde os med os selv, hinanden og vores levende omgivelser, når vi sanser kroppene som stemmelandskaber fulde af lyd, åndedræt og følelser. Fordi: In our society we struggle with the stuckness of the river voice. The river of surrendering that's holding the enjoyment and relief of crying.

For at sætte en vidensdelingsproces i gang allerede mens forestillingen produceres afholdes arrangementer, som omhandler emnet gråd fra forskellige perspektiver og i forskellige formater. Disse events er åbne for det kunstneriske team såvel som for offentligheden. Alle involverede co-produktionspartnere arrangerer én åben intervention med en nøgleperson inden for gråd. I August 2026 afholdes en workshop i forest lamenting med Rickard Borgström. Arrangementet skal være med til at generere publikum, til at klæde folk på til forestillingen og at komme i kontakt med nye målgrupper.

Hold

Koreograf og danser: Antoinette Helbing | Danser: Alica Minar | Komponist og vokal coach: Katrine Faber | Komponist, lyddesigner og tekniker: Emil Vodder Kristensen | Scenograf og kostumedesigner: Inbal Lieblich | Dramaturg og koreografisk mentor: Mirko Guido | Lysdesigner: Carina Backman | Outside Eye: Jonas Schnor